

O B S A H

I. DĚJEPISECTVÍ JAKO HISTORICKÝ OBOR	5
II. ZÁRODEČNĚ PRVKY DĚJEPISECTVÍ PŘED VZNIKEM	
HISTORICKÉ VĚDY	7
1. Mezopotámie	8
2. Egypt	11
3. Malá Asie a iránská plošina	13
4. Přední východ	15
5. Indie a Čína	19
III. VZNIK HISTORIE JAKO VĚDY A JEJÍ VÝVOJ	
VE STAROVĚKU	22
1. Vznik dějepisectví v archaickém Řecku	23
2. Vrchol řeckého dějepisectví v klasickém období	29
3. Helénistické dějepisectví	32
4. Počátky římského dějepisectví v období republiky	38
5. Vrchol římského dějepisectví v období principátu a raného císařství	42
6. Pozdní římské dějepisectví v období krize císařství a v období dominátu	49
IV. DĚJEPISECTVÍ JAKO SOUČÁST STŘEDOVĚKÉHO	
PÍSEMNICTVÍ	51
1. Dějepisectví raného křesťanství	52
2. Doznívání antiky v dějepisectví raného středověku	56
3. Domácí kořeny střeoevropského a západoevropského dějepisectví	58
4. Vznik a rozvoj byzantské historiografie	63
5. Počátky ruského dějepisectví	67
6. Kroniky jako hlavní druh středověké historické literatury	71

V. DĚJEPISECTVÍ JAKO SAMOSTATNÝ VĚDNÍ OBOR	81
1. Dějepisectví italského humanismu	82
2. Dějepisectví zaalpského humanismu	87
3. Pozdní byzantské dějepisectví	94
4. Dějepisectví počátků ruské centralizované monarchie	96
5. Reformační a protireformační myšlenky jako hlavní náplň dějepisectví pozdního středověku	99
6. Dotvoření historie jako vědního oboru	105